

DISPUTATIO JURIDICA

De

JURE SEQUESTRATIONIS: Ex L. Un. C.

de prohib. Sequest. pec. & c. 1. & 2. Extr. de Sequestrat. poss. & fruct. cum similibus
ibiq; notatis desumpta,

Quam Divini Numinis auxiliante gratia, ex decreto & autoritate amplissimi J.ctorum Collegij in Electorali Wittebergensi Academia

SUB PRÆSIDIO

Clarissimi & Consultissimi Viri

Dn. MATTHIÆ GROSII,

Philosophiæ & J. U. D. Regij Judicij quod est in inferiori Lusatia, & prædicti Collegij Assessoris &c.

Pro gradu Doctoratus in utroq; Jure Consequendo, propugnandam suscipient

GOTFRIDUS Reuter
Bitterfeldensis,

&
BALTHASAR HENCKELIUS
Jütrebocensis: ambo Saxones,

Ita locati prout nomina sua professi sunt,

In Auditorio Maiori die 9. Junij hor. à 6. matut. & pomerid.

VVITTEBERGÆ, è Typographeo Joh. Richteri.
ANNO M. DC. XV.

DISPUTATIO JURIDICA

JURIS SEQUE
STRATIONIS: EX I. UN. C.

de quibus dicitur per &c. l. &c. Extr. de se-
questre. hoc. & sim. cum similibus
ibid; notatis delumptis.

Quam Dicitur Nominis auxilium gratia, ex de
certo & notatis delumptis per &c. l. &c. Extr. de
similibus.

SUB PRÆSIDIO

Christiani & Consularium VIII

DR. MATTHIAE GROSSI

Philosophiae & I. D. Regij Judicij quod est in insu-
laribus, & prædici Collegij Altorfensis &c.

Pro gradu Doctoratus in iure Juris Consequendo
preparandum habens

G O T T F R I D U S
Eucelshelmus

BALTHASAR HENCKELIUS

Receptoris: ambo Saxones

Ita locati prout nomina sua professi sunt

In Altorfensi Altorfensi die 9. Junij, hor. 6. d. Martij & consensu.

VITTEBERGAE Typographo Joh. Richter.
ANNO M. DC. XV.

IN NOMINE DOMINI
NOSTRI JESU CHRISTI.

POSITIONES
DE JURE SEQUESTRATIONIS.

Subsequentes defendet

GOTFRIDUS REUTER.

I.

Uandoquidem ea, quæ
Cotidiana sunt, & frequen-
tius in foro occurrunt, pro-
pter utilitatem, plenius juxta
JC. Paul. & Ulp. sunt attin-
genda: operæ pretium nos fa-
cturos existimamus, si in ma-
teriam Sequestrationis, quæ Cotidiana est, inq; fre-
quenti usu, ut & res ipsa loquitur, servatur, pro ra-
tione instituti nostri, aliquatò pressius inquiramus.

II.

Et cum potior quidem rerum, sed prior ver-
borum (quemadmodum ex Plutarch. in Com-
ment. de Iside & Osyride refert Giphanius in præ-
fat. partit. feudal, Rittershusij) Cura esse debeat,

A 2

Scien-

Sciendum, Vocabulū Sequeſtri, cū apud JCos,
tum & apud alios autores, variè accipi.

III.

A nobis hoc loco Sequeſtrum ſive Sequeſtra-
tio, quæ teſte Br. Caſtr. Gædd. & Comm. Dd. in u-
ſu Juris nihil differunt, propriè accipitur; & non
ſimpliciter à Sequendo, ſed juxta reſponſum JCi
Modeſtini, ab eo dicitur, quòd occurrenti aut
quasi-ſequenti eos, qui Contendunt, res Commit-
tatur.

IV.

Definitur Sequeſtratio, quod ſit eius rei, de
qua Controverſia eſt, à pluribus litigantibus facta
depositio.

V.

Sequeſter enim JCo Modeſtino ille dicitur,
apud quem plures eandem rem, de qua Contro-
verſia eſt, depoſuerunt.

VI.

Sequeſtrem autem illum, apud quem eiufmo-
di fit depositio, pro rei Sequeſtratae quantitate ido-
neum eſſe debere, cum Br. & Jacobo de Arena aſſe-
rimus, modò tam Locuples commodè reperiri
poſſit: aliàs hæc Circumſtantia arbitrio Judicis,
qui Sequeſtrum decrevit, relinquenda erit.

VII.

Hinc facilè liquet, erroneam eſſe eorum ſen-
tentiam, qui Sequeſtrum cum miſſione in poſſeſ-
ſionem,

777
sionem, itemq; pignoratione & arresto sive saxi-
mento, à quibus ut nomine, sic & re ipsa multum
differt, perperam confundunt.

VIII.

Vulgatam Sequestrationis divisionem, qua in
Conventionalem & Necessariam dispescitur, ap-
probamus.

IX.

Conventionalis, quam & Voluntariam Dd;
nuncupant, ex spontaneo sive mutuo partium con-
sensu atq; voluntate proficiscitur.

X.

Atq; hæc Sequestrationis species semper & ubiq;
jure est permessa, adeò quidem, ut & Lex sæpè hor-
tetur & suadeat, rem litigiosam sequestrò ponere.

XI.

Sed hic per vestigandum venit hoc dubium: An
ne Conventio valeat, ut pecuniâ certa die non solu-
tâ, omnia debitoris bona sequestrantur? Idq; cum
Ferrar. & Goed. affirmandum censemus.

XII.

Cui & illud affine est: An virtute istius clausulæ,
quæ cotidiè in Instrumentis adponitur; Quod, si
non fuerit pro debito satisfactum, bona debitoris
in solutum capi, sequestrari possint, omnia debito-
ris bona sint sequestrationi subiecta? Affirmanti-
bus astipulamur.

A 3

Neces-

XIII.

Necessaria, quæ & judicialis, itemq; à Jacobo de Arena Contentiosa vocatur, Jurisdictionis necessitate interveniente, parte etiam utraq; vel certè alterutrâ invitâ, expeditur.

XIV.

Atq; hinc fit, quod hæc Sequestrationis species non tantum in pecunia, sed & in rebus indifferenter omnibus, tam de jure Civili, quam Canonico, regulariter sit prohibita, ut Contra Joh. Robert. & Jacob. Cuiac. Communis est Dd. Sententia.

XV.

Sunt tamen certi casus, quibus & hæc Judicialis Sequestratio, ex certis causis, permittitur. Idq; primò contingit, si constet de possessoris sive partis adversæ prodigalitate & malitiosa dilapidatione: Veluti si quis Custodiæ causa ex primo decreto in possessionem missus, fructus dissipet: aut si à Sententia vel Executione appellatum sit, sicq; depopulatio fructuum metuatur.

XVI.

Idq; etiam locum habere dicimus in uxoris furiosæ marito, bona dotalia dilapidante, ubi metus subest, fore eum non solvendo, vel dotem consumpturum.

XVII.

At quid si mulier quidem Compos mentis, sed minimè

778
minimè industria, adeoq; ad rem domesticam inepta sit, & maritus itidem parum frugi reperiatur? Eo casu dotem ad causam alimentorum sequestrari oportere, cum Gail. Concludimus.

XVIII.

Ille tamen, qui rem sequestrari petit, prodigalitate possessoris probare, vel de ea notoriè constare debet: Si enim reus de prodigalitate suspectus, vel infamatus tantùm fuerit, Juratoria cautione se purgabit.

XIX.

Imò hunc casum Dd. & eò extendunt, ut si possessor fructus rei litigiosæ non quidem dilapidet, sed in proprios usus convertat, sequestratio permittatur: nisi fortè tales essent fructus, qui non possent servando servari; aut nisi debitor alia haberet bona, ex quibus actori in casum victoriæ integrè possit satisfieri.

XX.

Sic & à beneficij possessore, qui illud per triennium pacificè non possedit, & appellare nequit, possessionis Commodum, propter spem sententiæ secundæ, quæ fortè priorem evertere potest, ad idoneum sequestrem transferendum est.

XXI.

Atq; hoc postremum ad alias quoq; res in simili causa extendi posse cum Curt. & alijs asserimus.

Alter

XXII.
Est & alius casus, quo judicialis Sequestratio ju-
re permittitur, qui oritur ex necessitate prætorix
satisfactionis; putà si reus de fuga vel dilapidatione
ex certis indicijs suspectus, eam præstare vel nolit
vel nequeat.

XXIII.
Inter suspicionis autem causas, quas post Me-
noch. & Sichard. refert Guid. Foianus, ane & hæc
sufficiens sit, quando reus immobilia non possidet,
à Dd. hic inquiritur? Nos cum Curt. & Coraf. sta-
mus à partibus negantium.

XXIV.
De eo quoq; Controvertitur, Annè locum ha-
beat rei immobilis contentiosæ sequestratio, si
tempore contractus suspectus fuerit reus? Negan-
tium calculo, modo actor suspectum fuisse reum
non ignoraverit, subscribimus.

XXV.
Et ad hunc casum referimus quoq; cum Jaco-
bo de Arena & Coraf. contra Gædd. exemplum
Coloni, cum Domino super proprietate litigantis.

XXVI.
Adhuc alium casum constituit status incerti-
tudo, putà si aliquis ex servitute proclamet in liber-
tatem, & dominus in possessione vel quasi posses-
sione servitutis sit: Eo enim casu peculium, sive bo-
na ser-

na servi, in eum diem, quo status controversia so-
piatur, sequestrari oportet.

XXVII.

Atq; hoc propter identitatis rationem ad fi-
liumf, Monachum, feudatarium & alios, de quo-
rum statu quaestio movetur, cum Guidone Foiano
extendimus.

XXVIII.

Hisce casibus non immerito adjicitur & ille,
quando ad evitandum scandalum in beneficij vel
dignitatis aut personatus causa, sive alia re simili, se-
questratio conceditur.

XXIX.

Atq; hi sunt illi casus, quibus judicialis seque-
stratio permittitur, ultra quos nullum alium ad-
mittimus, nisi forte specialis loci consuetudo, aut
statutum in quibusdam causis sequestrationem in-
troducatur & concedat.

XXX.

Occasione itaq; praecedentium, non inelegans
suboritur quaestio. Anne propter rei non compa-
rentis contumaciam, quae missioni in possessio-
nem locum facit, sequestratio iure fieri possit? Idq;
ut negemus, manifesta subest ratio, nisi forte neces-
sitas & causae conditio, scandali evitatio, gratia, a-
liud suadeat.

XXYI.

Nec extra oleas vagabimur, si hic examinemus.

B

illud

illud ζήτημα: Anne propter metum armorum rem sequestrare liceat? Sola arma sequestrationem non facere, contra Dd. comm. cum Goed. asserimus.

XXXII.

Etenim quod fiduciariae possessionis sive re-
credentiae, ut loquuntur, tale quid hodie conceda-
tur: Illud non ex jure Romano Justiniano, sed ex
nova illa Imperij Constitutione, quae Anno 1555.
Augustae promulgata, & Ordinationi Camerae p. 2.
t. 21. §. Ob auch in obberührtem Fall &c. inserta
est, deciditur.

XXXIII.

Neq; tamen praedicta Imperij Constitutio ali-
ter locum habere potest, quam si possessio justis ex
causis sit dubia.

XXXIV.

Sic nec propter mariti saevitiam sequestratio-
ni locus erit: Quia tum uxor cautioni vel curatori,
apud quem improprie deponi dicitur, commit-
titur.

XXXV.

Sed & hic oportune quaeritur; Liceatne ijs ca-
sibus, quibus sequestratio jure non permittitur, a-
lio quodam remedio uti? Quo casu, annotatio-
ne sive descriptione bonorum, quem uti posse
cum

780
cum gl. Br. Jacob. de Aren. Curt. Coler. & alijs
existimamus, si honestus servetur modus, nec pa-
trimonium rei penitus detegatur, neq; eius secreta
divulgentur.

XXXVI.

Sed & possessori, ne rem litigiosam distrahat,
mandari potest, nisi pro istius rei restitutione satis-
dare maluerit.

XXXVII.

Porro ad obtinendum iudiciale sequestrium,
& ut justè atq; ritè decretum sit, ante omnia opus
est, ut iudici saltem summarie constet de jure illius,
qui rem sequestrò poni exigit.

XXXVIII.

Circa quod requisitum non incongruè in di-
squisitionem trahitur. An necessariò de jure Acto-
ris per Instrumentum publicum constare oportet?
Affirmat quidem Br. Nos tamen cum Bocero
& alijs negativam tuebimur.

XXXIX.

Deinde is, in cuius præjudicium sequestratio
fit, citari debet, nisi fortè de fuga suspectus sit, quia
tum, cùm periculum sit in mora, parte absente
quoq; procedi poterit.

B 2

Deniq;

XL.

Deniq; causa propter quam sequestratio fieri postulatur, iudici exponi debet; Cuius probatio alleganti incumbit.

XLI.

Hic non aliena erit indagatio: Possitne Iudex ad sequestrum decernendum die feriato progredi? Et si mora periculum allatura sit, affirmamus.

XLII.

Non tamen ab eo, qui sequestrationem petit, iuramentum calumniae exigimus, cum sufficiat, ut causa legitima atq; iusta iudici exponatur, expositaq; probetur: Licet in hoc puncto Caroc. & alij, diversum sentiant.

XLIII.

Ceterum omnes, qui intellectum habent, & consentire possunt, sequestrum constituunt, modo jure non prohibeantur.

XLIV.

Prohibentur autem, infantes, furiosi, mente capti, & prodigi, quibus à magistratu bonis fuit interdictum.

XLV.

Sic & pupilli, & minores, absq; tutorum & curatorum, quos habent, autoritate, sequestrum celebrare

lebrare nequeunt: nisi vel locupletiores facti,
vel dolo malo in ea re versati fuerint.

XLVI.

Item filiusfam. exceptis ijs rebus, quarum plenum cum usufructu habet dominium: ut & servus, extra peculium, sequestrare nequit.

XLVII.

Pari modo apud omnes quoq; Sequestrum constitui potest, etiam apud clericum & sacerdotem, itemq; apud servum, filiumfam. & pupillum, modo hic sit capax doli; de quo etiam, si forte quid in re ista litigiola commiserit, tenebitur.

XLVIII.

Sed quid de iudice, Anne & ille sequestris officio fungi possit? Ita quidem lege cautum legimus: Prudentius tamen, monente Tiraquell. faciet, si, ad suspicionem tollendam, se abtineat.

XLIX.

Deniq; & apud magistratum in publico loco, vel apud officium, & ædem sacram, sequestrum constitui potest.

L.

Ubi quærere lubet: possitne Iudex ex officio quem compellere, ut sequestrum recipiat?

B 3

posse

125
posse ex causa cum Bl. Tiraq. & Curt. concludi-
mus.

*Ad reliquas, quæ sequuntur,
positiones, respondebit*

BALTHASAR HENCKELIUS.

LI.

Jam de rebus, quæ sequestrò poni possunt, vi-
dendum est. In genere igitur rerum omnium, mo-
do factum aliquod tradendi, custodiamq; homi-
nis patiantur, potest fieri sequestrum.

LII.

Cuiusmodi traditionis medium custodiamq;
cum liceat ad immobilia extendere, non minus ea-
dem sequestrationis vinculo constringi poterunt;
sive in iudicio singulari sive universalis exigantur: si-
ve sint allodialia, sive feudalia.

LIII.

Ut & quæ tangi, & sine subiecto custodiri ne-
queunt, incorporalia.

Nec

LIV

Nec hallucinantur, qui eiusdem juris æstimant, hominem liberum: Quod tamen non eò trahendum est, ut in casum non secutæ solutionis debitor ipse sequestretur: multò minus, ut cadaveris defuncti sepultura prohibeatur.

LV.

Cumq; depositi contractus non ordinetur ad rei dominium: sed primariò ad custodiam, & multa in litigium, vel propter solum usum deducantur: æquè Sequestro obnoxia sunt religiosa, hisq; similia, atq; profana; ut proinde posito eo, sequestrationem illorum fieri posse, quoties in controversiam publici usus causa vocantur, illud necessariò evincatur, eadem ab hoc pacto juris exempta non esse.

LVI.

Inter hæc moveri posset & illa quæstio; si Mævius mobile quippiam possideat, transiturus cum eo huc vel illuc, an proprietatis dominus id cognoscens, loci iudicem competentem rogare possit, ut is rem eiusmodi sequestrari faciat, nisi possessor de exhibendo satisdet? Vulgò quidem id fieri videmus, & praxin hanc in æquitate fundari arbitramur: Si tamen ad rationem stricti Juris res exigatur, contrarium defendi posset.

Illud

LVII.

Illud in facili coniectura est, quod cum Judicialis Sequestrationis maxima vis in manu militari, sive executione, consistat; certa circumspetione opus sit, ne quid præposterè vel cito citius agatur: Quò facit, quod cum aliàs magnis, multisq; præsumtionibus magistratum acta innitantur, & adiuventur; hic ne is quidem, qui iusticiæ supremum asylum habet, Princeps Imperij, juris aliquam præsumtionem de sese spargere poterit, si alicuius bona Sequestri nexibus implicanda decernat. Imò agitur contra eum, tanquam inferioris subseclij iudicem, ad restitutionem.

LVIII.

Ad quod restitutionis beneficium dum confugiendum est, sequitur, si a facto, id est, per injuriam, rem litigiosam, sive ab altero, sive ab utroq; litigantium, in sequestrem transferri velit Judex, non vim vi repellendam, sed per viam juris procedendum esse.

LIX.

Cæterum omnibus ritè se habentibus, utrum rei depositæ possessio in sequestrem transeat, controversia est, cuius decisio non ita in proclivi. Opinio sanè communis distinguit, inter voluntari-

ana &

783
am & necessariam, ut in hac reservetur victori, in
illa sequestri concedatur.

LX.

Nos potius ipsam mentem litigantium inspi-
ciamus, in quorum, & non iudicis, arbitrio est, pos-
sessione se exuere, eamq; ad alium transferre.

LXI.

Si ergo hoc actum fuit, ut sequester possideat,
dixeris, penes quem est commodum possessionis,
penes eum fore quoq; jus percipiendorum fru-
ctuum. Videtur utiq; paradoxum, alicui posses-
sionem tribuere, & alij qui neq; civiliter, neq; na-
turaliter possideat, fructus vel reservare, vel adju-
dicare! Digna res consideratione. Interim Flo-
rentinus asserit, id agi in hoc casu, ut neutrius pos-
sessori id tempus procedat.

LXII.

In quibus verbis, si superficiem spectes, non
habebit sequester utiles actiones;

LXIII.

Vel remedium, clericis & laicis commune, ex
Canone redintegrand. 3. q. 1. Vel interdictum (pos-
sessionem collatam hic subintelligimus) Uti possi-
detis: Secus si mentem. Quod posterius dum à

C

nobis

nobis omnino recipiendum est, habebit omnia ea
sequester, quæ diximus.

LXIV.

Unde non trivialis elicitur dubitatio, Quid-
nam, quando rei immobilis possessionem uterque
Litigantium sibi asserunt, tutius, & rationi Juris
convenientius fit; An juxta naturam superioris in-
terdicti, sub satisfactione unum ex illis possessorem
interim constituere; An vero Sequestrationis re-
medium adhibere? Posterius affirmamus.

LXV.

Aliàs in genere ad officium sequestris perti-
net, eandem, quam in suis rebus agitat prudenti-
am, rei etiam sequestratæ impendere, fructusq; o-
mnes ad litis usq; exitum fideliter reponere.

LXVI.

Nimirum cum nec depositarius conveniri
queat ultra eam, quam rem propriam admini-
strando circumfert, curam; tam falsum quam in-
humanum est, ad eadem obligatum esse seque-
strem, quæ bonus vir faceret in re aliena custodi-
enda.

LXVII.

Quippe in æstimandis hujus obligationis vi-
ribus

ribus nullo modo ad arbitrium boni viri; Sed simpliciter ad naturam contractus, ingeniumq; illius, cujus fidem secuti sumus, respicimus.

LXVIII.

Contra, quando arbitrium boni viri eligimus, exactissimam rei gerendæ vel administrandæ ponimus industriam; Et sic inter bonum virum Juris, & bonum virum Ethicè consideratum, distingui videmus: An non quando tale arbitrium advocamus, fructus etiam percipiendos censuræ submittimus? putamus: De quibus tamen teneri sequestrem nemo unquam judicavit.

LXIX.

Ex natura igitur negotij nihil aliud præstat, præterquam dolum, cum præteritum, tum futurum, & latam culpam. Cujus exemplum sit, de fructibus perceptis, & qui servando servari non poterant, Inventarium non fecisse.

LXX.

Quid si dicat, rem incendio extinctam, vel furto ablatam? Sub hypothese, quod utrumque hoc infortunium, non ex casu fortuito, sed culpa levi oriatur, teneri quidam putarunt: Nos sub eadem negamus.

C 2

Agen-

LXXI.

Agendum scilicet quantum possibile est, ut ex humanitatis officio indemnis quisque servetur. Quod cum ultronea benè merendi promittitudo sæpè suspectum reddat, culpam levissimam præstat, qui se rei controversæ obtulit.

LXXII.

Ex quibus hoc notabile educimus, ut præstentur culpa levis aut levissima, aut hisce maius fatum, ea non in jure, sed in facto consistere; Et mutatam obligationis causam præsupponere.

LXXIII.

De facto igitur, si se ad fatum sive casum fortuitum obligavit sequester, tenebitur etiam de insolito.

LXXIV.

Quale obligationis vinculum, licet omnium maximum sit, custodiam tamen in administrationem transmutare nequit: Quà dum destituitur sequester, nihil est, quod alienare possit vel debeat, præterquam, si quid servando (sive sit fructus, sive res ipsa) deterio fieret: Vel diuturnior eius custodia (sic vulgariter addunt) ipsi tanquam bono patri-fam. displiceret.

Vidi-

LXXV.

Vidimus haectenus, quam anxij sint Interpp. in possessionis causa: Maius quippiam & dignius quaestioni pretium est, An castro, vel territorio in sequestrem translato, jurisdictionis etiam exercitia ad ipsum transmissa pariter intelligantur.

LXXVI.

Quod qui affirmant, haud gravatim nobis differant, num habeat Jurisdictionem mandatam aut propriam. A nobis stat infallibilis Juris providentia; Quod uti hodie Jure Magistratus cum ipso Magistratu Jurisdictio coniuncta intelligitur; Ita neminem in dubio translationem Jurisdictionis praesumere; vel factum aliquem, per nudam comitatus detentionem, Comitem: quicquid etiam illud sit, ex ordinatione Camerae Imperialis, sequestrem durante processu actus Jurisdictionis exercere posse.

LXXVII.

Illud omnino specialis favor extorsit, ut is apud quem facta est Ecclesiae vel Juris patronatus, aut beneficii cui tale jus cohæret, sequestratio, possit vacante Sacerdotio, praesentare & conferre.

LXXVIII.

De eo vix aliqua est dubitatio, ad officium

C 3

huius

hujus pertinere, ut lite pendente sumtus, ad prosequendam justitiam, & necessaria alimenta, ex fructibus rei sequestratae, indigo porrigat, ut sic paupertatis novum aliquod extet solatium.

LXXIX.

Tutius utique & prudentius sequester egerit, si vel consensum adversae partis, vel auctoritatem judicis ad hoc elici exigat. Ad quod posterius, si urgeatur angustus rei familiaris possessor, non videmus, quid praetendere, & quomodo causae cognitionem à se avertere firmiter possit.

XX C.

Facta verò in casibus permisis sequestratio, idonea satisfactione tollitur: modo removeatur causa sequestrationis factae, & aequè benè consultum sit adversario; Ut verbi gratia: Si dilapidationis periculum timeatur.

XX CI.

Etenim fidejussoribus incumbens dilapidationis vel prodigalitatis incommodum, jam cassavit. Quod cum fieri nequeat, si Ecclesiam vel beneficium sequester teneat, nihil hic laxamenti conciliat satisfactio.

XXCII.

Quaestio autem est anceps & dubia: An reus, qui

qui fidejussoribus vel pignoribus cavere non potest, juratoriae cautioni sit committendus? Et in hac quidem communiter Dd. inter virum frugi & probatae fidei, interq; hominem levem & suspectum distinguunt, illum audiendum, hunc repellendum existimantes: Nos tamen de rigore juris nunquam cautioni juratoriae locum esse arbitramur.

XXCIII.

Novum aliquod de Peckio fingit Heringius, quasi is statuatur, ad sistendam sequestrationem sufficere solam cautionem de iudicio facti: Sed praeterquam, quod in illo loco de arresto agit, idem ferè eadem pag. docet, injuriarum teneri, qui praestita idonea cautione non relaxet debitorem; cum & sequestratio & missio in possessionem bonorum per eiusmodi satisfactionem tollatur.

XXCIV.

Lite perfecta & in condemnationem deducta, finiri sequestrum; aut diei vel conditionis existentia; Morte itidem sequestris, propter electam personae industriam, extra dubium est: Non verò; si per appellationem sententia suspendatur.

XXCV.

Ubi illius erit, rem bona fide restituere, & quae vel ex conventionis, vel rei iudicatae autoritate praestanda veniunt, facere.

Quod

XXCVI.

Quod ultimum est, ex hoc sequestrationis negotio multiplex nascitur actio. Frequentissima videtur, quæ in specie sequestraria dicitur, tam directa quam contraria; Ultramq; bonæ fidei & transmissibilem ad hæredes esse asserimus.

XXCVII.

Poteruntq; intentari, quæcunq; sequestri species in iudicium deducatur.

XXCVIII.

Datur autem directa omnibus & singulis, quando vel mutuo consensu aut pacto præcedente placuit, huic aut illi rem restitui debere. In primis vero, si quis, ut sibi soli restituatur, in iudicio obtinuit.

XXCIX.

Utilis tum competit, si iudex in ipsa depositione rei paciscendo vel legem dicendo prospexerit, ut alteri ex contendentibus restitueretur: Vel ut sibi restituatur; ipse autem actionem depositi cesserit parti, cui restitutionem fieri oporteat.

XC.

Negotiorum gestorum utilis tunc moveri poterit, quando iudex simpliciter rem controversam apud

787
apud sequestrem deposuit, nec quicquam adiece-
rit, cui nam post litis eventum restitui debeat.

XCI.

Recedimus igitur cum Bocero ab illorum sen-
tentia, qui officio iudicis nobili revocandam esse
tali casu sequestrationem existimant: Simulq; cum
eodem illud rejicimus, quod omni casu, quo Ju-
dex ad sequestrum processit, victori sequestraria
actio decernenda veniat.

XCII.

Nec minus illud; Quando directa, & in specie
sequestraria competit, posse eandem concurrere
cum iudicio incerto, sive præscriptis verbis, aut de
dolo malo actione.

XCIII.

Ad rem pertinet, si inter conventionis placita
& illud extiterit, ut certo loco sequester exhiberet,
nec ibi exhibeat, eum teneri: Quod si de pluribus
locis convenit, in arbitrio eius esse, quo loci exhi-
beat: Si nihil convenit, denunciandum ei, ut apud
prætorem exhibeat; Ait totidem ferè verbis Ulp.

XCIV.

Repugnare his videtur Pomponius, dum in-
quit, nihil interesse, ubi depositum sive seque-
strum sit. Quod sic intelligimus; si rem sequestro
posuisti Parisijs, & sequester domicilium cum re

D

trans-

transferat Lugdunum, iniquum esse, ut restituat
Parisijs. Videntur inquam contraria; meo arbitrio
relinqui, ubi & quo loco sequestum sit, ibi illud
restituere; Et mihi denunciari posse, ut apud acta
illud exhibeatur.

XCV.

Similis quædam difficultas est & in hoc; si apud
duos sit sequestrata res, adversus unumquemque
eorum agi poterit; nec liberabitur alter, si cum al-
tero agatur, juxta Ulp. Quomodo igitur intelli-
gendum est, quod ait Javolenus, ex duobus reis de-
bendi, petitione vel acceptilatione unius, alterum
ipso jure liberari? Ex diversitate obligationis in-
promptu est responsio.

XCVI.

In casu sequestrationis necessariæ, si restitutio
detrectetur, cessetq; personalis actio, confugien-
dum vel ad petitorium rei vindicationis, aut publi-
cianæ; vel possessorium, retinendæ, aut recuperan-
dæ possessionis.

XCVII.

Jam si restituere jussus non obtemperat & e-
normem hanc moram subsequitur rei interitus,
judex in æstimatione animadvertet, num seque-
strum transierit in bonæ fidei obligationem, num
verò stricti juris; ut posteriori casu attendat tempus
litis

788.
litis contestatæ; priori rei iudicatæ, sive quo res,
post litis contestationem, quam plurimi fuit.

XCVIII.

Contraria actio datur sequestri ad repetenda
impendia, quæ occasione huius negotij fecit; resar-
ciendaq; damna, quæ forsan obtigerunt: non et-
iam ad obtinendum constitutum salarium; cum
extraordinaria persecutione id exigere possit.

XCIX.

Multò vero certius existimamus, & æquo et-
iam similius, retentionis uti beneficio sequestrem,
quam, post restitutionem, anticipi quæstionis exi-
tu distrahi: maximè cum retinere possit unusquis-
que, licet non possideat eo possessionis genere
quod proprium est interdictorum. Id quod acu-
tè observasse Anton. Fabr. ait, dignus tali magistro
discipulus Schifordegh.

C.

Conclusio in hac materia vulgaris est: pro-
pter noviter emergentia sequestrem ab officio suo
liberari non posse, nisi dictam actionem intenta-
verit. Quod quo grano salis indigeat, ex præce-
dentibus perspicuè constat.

F I N I S.

1172
his concessit: prior rei iudicet, si e quo res
post his concessione, quam plurimi sunt.

XCVIII

Contra actio datur seducti ad repetenda
impedia, que occasione huius negotii fecerunt
cienda: dantur, que forsan obigerunt: non er-
iam ad obtinendum constitutum salarium: cum
extraordinaria p[er]secutione id exigere possit.

XCVIX

Multo vero certius existimamus, & ad hoc et-
iam similes retentionis in beneficio seductum
quam post retentionem, antequam p[er]missionis exi-
tu distulit: maxime cum tunc tunc possit inuadere
que, licet non possit ad eo possessionis genere
quod proprium est interdictorum. Id quod ac-
re oblati valeat. Faber ait, dignus tali magistro
discipulus Schfordigh.

C

Conclusio in hac materia vulgaris est: pro-
pter noviter emergentia seductum ab officio suo
liberari non posse, nisi dictam actionem intentat.
Vnde Quod duo grano salis indiget, ex parte
dentibus peribitue constat.

F I N I S

Wittenberg. Diss., 1613/23

ULB Halle

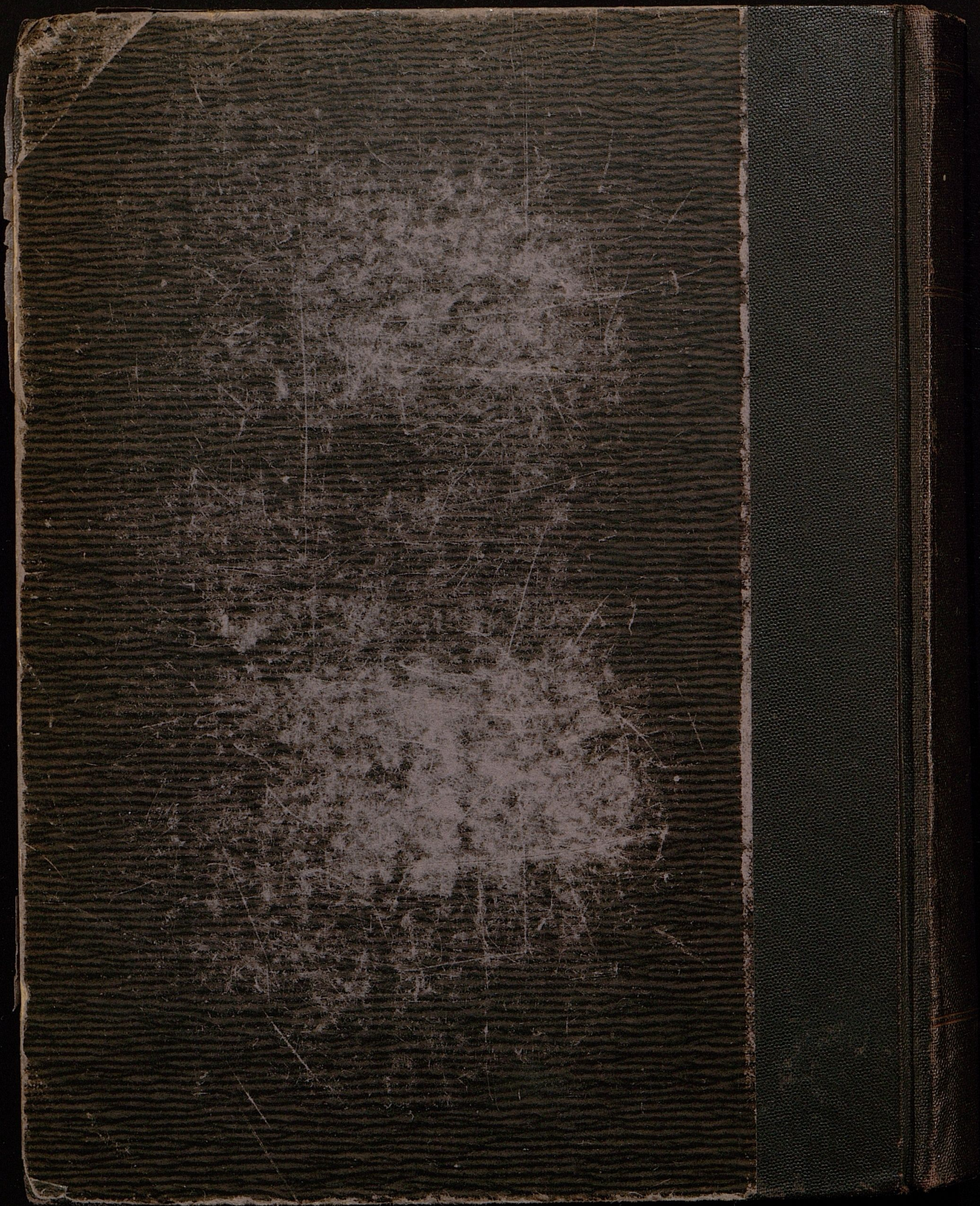
3

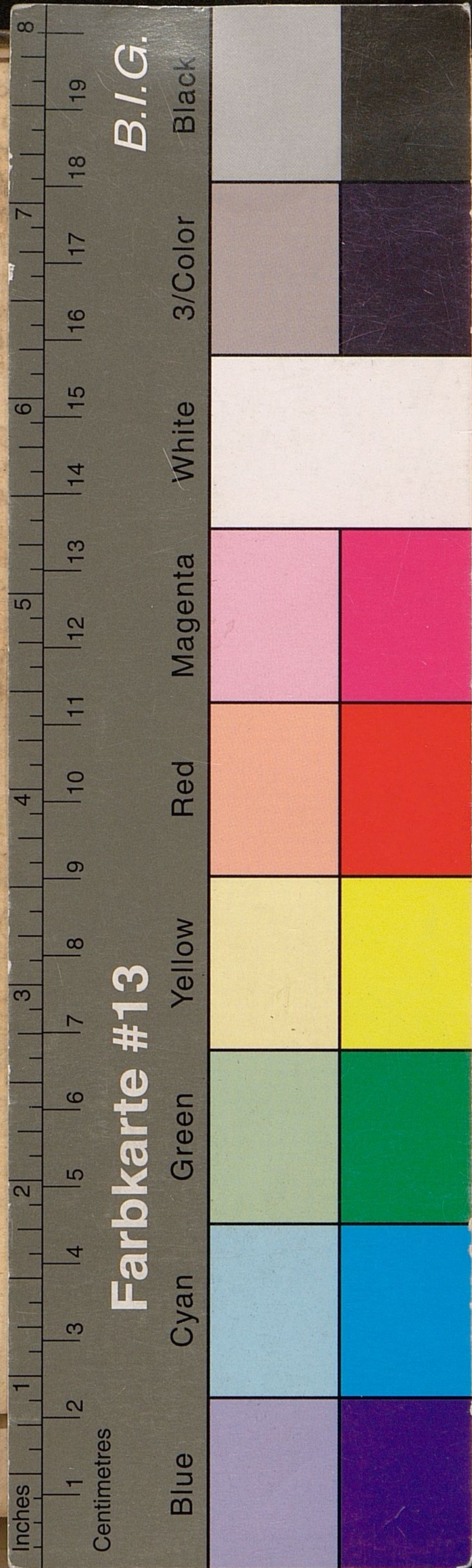
002 673 304

V. 17

DISPUTATIO JURIDICA
De
JURE SEQUESTRATIONIS: Ex L. Un. C.

de prohib. Sequest. pec. & c. 1. & 2. Extr. de Sequest. poss. & fruct. cum similibus
ibiq; notatis desumpta,

Quam Divini Numinis auxiliante gratia, ex decreto & autoritate amplissimi Jctorum Collegij in Electorali Wittebergensi Academia

SUB PRÆSIDIO

Clarissimi & Consultissimi Viri

Dn. MATTHIÆ GROSII,

Philosophiæ & J. U. D. Regij Judicij quod est in inferiori Lusatia, & prædicti Collegij Assessoris & c.

Pro gradu Doctoratus in utroq; Jure Consequendo, propugnandam suscipient

GOTFRIDUS Reuter

Bitterfeldensis,

&

BALTHASAR HENCKELIUS

Jütrebocensis: ambo Saxones,

Ita locati prout nomina sua professi sunt,

In Auditorio Maiori die 9. Junij hor. à 6. matut. & pomerid.

VVITTEBERGÆ, è Typographeo Joh. Richteri.
ANNO M. DC. XV.

